

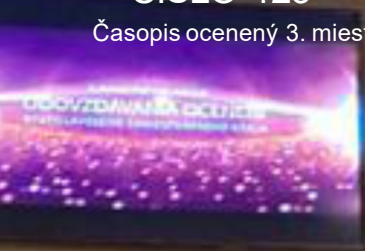
TOMÁŠIČKÁR

ČÍSLO 123

Školský spravodajca Gymnázia Laca Novomeského v Bratislave

31. ROČNÍK

Časopis ocenený 3. miestom v celoslovenskej súťaži Štúrovo pero, cenou televízie Markíza a prémiou Personálneho úradu OS SR

Gratulujeme

k oceneniu
BSK

Výročná cena Samuela Zocha

... je každoročne udeľovaná fyzickým alebo právnickým osobám, ktoré sa významným spôsobom zaslúžili o spoločenský a ekonomický rozvoj Bratislavského samosprávneho kraja a jeho reprezentáciu doma i v zahraničí.

Je nám ctou i potešním podeliť sa o dobrú správu. Tento rok bola udelená práve nášmu pánovi riaditeľovi Ing. Norbertovi Kyndlovi. Veľmi si vážime, že sme sa mohli zúčastniť slávnostného ceremoniálu odovzdávania ocenení z rúk župana Bratislavského samosprávneho kraja Juraja Drobu v župnom divadle Aréna.

Pánovi riaditeľovi srdečne gratulujeme!

Tešíme sa!

Raz Tomášičkárom, navždy Tomášičkárom!

„Nečakajte na zázraky, celý váš život je zázrak.“

VZÁCNA NÁVŠTEVA

V slávnej aule GLN rezonovali aktuálne témy dištančnej výuky, otvárania škôl, ale aj inovácie a modernizácie školstva.

V družnej debате pán minister vysvetľoval, učitelia sa pýtali a pán riaditeľ predkladal aktuálne témy.

Je pre nás poctou a zaujímavou skúsenosťou rozprávať sa s pánom ministrom Branislavom Gröhlingom. Veľmi si vážime, že pán minister má záujem o skúsenosti a profesionálne rady nášho pána riaditeľa.

Mušketieri kráľovnej plnili zverené úlohy - Šteso s kolegami fotografovali a reprezentovali školu na vysokej úrovni.

Minister školstva Branislav Gröhling (vľavo), pán riaditeľ (v strede), župan BSK Juraj Droba (vpravo)

„Čas uteká podľa toho, s kým sme.“

Odprevádzame

Milí naši maturanti!

Tvrdia generácie tomášičkárov, že „....raz Tomášičkárom, navždy Tomášičkárom...“

Tejto myšlienke nerozumie malý primanko, ale veľmi silno ju vníma maturant a ešte silnejšie ju chápe absolvent našej Tomášičky.

O čom to je ?

O spolupatričnosti, o hrdosti, o tradíciách, o láske i podpore, o priateľstvách, o vďačnosti...o najkrajších gymnaziálnych rokoch.

Milí naši maturanti, naši múdri, rozhladení, sčítaní, scestovaní dospeláci.

Naše vnímavé, empatické, spoločenské a zodpovedné, spolupatričné, národne uvedomelé drahé dospelé deti!

Dali sme Vám to najlepšie zo seba po všetkých stránkach.

Zo všetkých síl a podľa najlepšieho svedomia.

Bolo nám čťou sprevádzať Vás na Vašej dobrodružnej zážitkovej ceste poznania.

Je čťou i potešním vyprevadiť Vás do života.

Ste pripravení, ste silní, ste obrovská nádej našej krásnej krajiny, nášho milovaného Slovenska.

Máte na to, aby ste leteli vysoko k svojim snom, naplňali svoje odvážne ambície.

Sme na Vás právom hrdí. Vieme presne, čo vo Vás je a na čo všetko máte prenádherne obrovský potenciál.

Máme Vás radi a navždy tu budeme pre Vás. Vaša stará dobrá alma mater – slávna Tomášička.

Nech Vám Vesmír i Prozreteľnosť prajú. Nech stojí dobro pri Vás.

Vedenie Tomášičky

Milá naša Tomášička!

Chcela by som Vám prostredníctvom tohto mailu vyjadriť neskutočnú vďaku.

Za všetky Vaše hodiny angličtiny, príležitosti, zážitky, no hlavne za Váš čas a "guidance" za tých osem rokov. Najkrajšie spomienky na exkurzie do Anglicka alebo ozdravovací pobyt v Chorvátsku budú mať vždy v mojom srdiečku špeciálne miesto spolu s celým GLN.. Príležitosti a výzvy, ktoré ste mi ponúkali a kládli počas celých ôsmich rokov, ma naučili hádam aj viac ako tie hodiny presedené v laviciach :). Som zodpovednejšia, nebojácnejšia a vytrvalejšia. Za toto všetko vďačím Vám a aj všetkým podujatiam, ktoré sme spolu zorganizovali :)

Bohužiaľ, nám boli odňaté naše posledné dni na GLN. So slzami v očiach píšem túto správu, keďže si plne uvedomujem, že už nikdy nestrávim veľkú prestávku na študentskej rade alebo nebudem usmerňovať malých primanov, ako si majú nakrájať svoj koláčik na menšie kúsky... Veľmi ma mrzia tieto posledné stratené mesiace a neskutočne by som si priala zažiť ešte tie "obyčajné" dni strávené pobehovaním po chodbách.

Nuž to už možné nebude, a tak mi neostáva nič iné, ako Vám ešte raz z celého môjho srdiečka poďakovať.

Som si istá, že hneď, ako to bude možné, tak za Vami prídeme a budeme Vás otravovať tak, že sa nás až nebudete vedieť zbaviť.

Už sa neviem dočkať :))

maturantka Veronika

„Neprichádzam sa klaňať, prichádzam víťaziť.“

Milé spolužiačky, milí spolužiaci,

situácia z posledných týždňov nás všetkých nemilo zaskočila. Dúfam, že Vás vydanie tohto časopisu aspoň trochu poteší a spríjemní Váš čas v karanténe.

Azda si všetci oddýchneme a načerpáme silu na budúci školský rok, v ktorom budeme mať čo doháňať.

Myslím si, že sa po letných prázdninách budeme do školy tešiť tak, ako ešte nikdy predtým a v mene Študentskej rady Vám môžem sľúbiť, že sa máte na čo tešiť.

Radosť Vám určite spravia tradičné každoročné podujatia, nový GLN merch a ak sa podarí, tak aj nová študovňa s wifi.

Ak by ste sa chceli zapojiť, pomôcť, zrealizovať nejaký Váš nápad ako zlepšiť našu školu, bol by som veľmi rád, ak sa ozvete. Napísať mi môžete na školskom instagrame @tomasickari alebo aj pani zástupkyni mailom.

Vydržme spolu toto problematické obdobie. Oddychujte, učte sa, chodievajte do prírody a noste rúška!

Martin Šteso, predseda ŽŠR.

Obsah:

2-3	Zo života Tomášičky (fotoreportáž)
4-5	Príhovor maturantom, Príhovor predsedu ŽŠR
6-7	GLN-ews
8-9	Nad šálkou medového čaju
10-11	Naši úspešní, Zákutiami Bratislavy
12-13	Umeleckým perom, Športoviny
14-15	Tomáščkári na cestách, Vyvráťme mýty
16-17	Deutsche seiten
18-19	English pages
20	Povedali...

„Buďte zmenou, ktorú chcete vidieť vo svete.“

tomasickari • Sledované

Technológie budúcnosti

Dňa 13. 02. 2020 naši informatici v spolupráci so spoločnosťou Anasoft zorganizovali prednášku na tému **TECHNOLÓGIE BUDÚCNOSTI**. Študenti sa na nej dozvedeli veľa hlavne o dnešných disruptívnych technológiách.

Na rôzne otázky našim študentom odpovedal Mgr. Peter Bílik, hlavný architekt pre riešenia inteligentného priemyslu, zanietený popularizátor a technologický nadšenec.

Páči sa to používateľovi ďalším (100)

18 MAREC

Pridať komentár...

Uverejniť

tomasickari • Sledované

Workshop - diskriminácia a predsudky v spoločnosti

V rámci projektu Škola bez nenávisťi sme zorganizovali workshop na tému **diskriminácia, nálepkovanie a predsudky v spoločnosti v minulosti a dnes**. Na vlastnej koži sme si všetko vyskúšali, taktiež nás previedli históriou antisemitizmu.

Workshop je súčasťou projektu Nadácie Milana Šimečku a Anne Frank House a jeho cieľom je vzdelávať mladých ľudí o diskriminácii, stereotypoch a predsudkoch v našej spoločnosti.

Páči sa to používateľovi ďalším (100)

18 MAREC

Pridať komentár...

Uverejniť

„Všetko, čo sme, je výsledkom našich myšlienok.“

tomasickari • Sledované

Certifikát prvej pomoci – Skúšky prvej pomoci

V dňoch od 4. 2. – 6. 2. 2020 sa na našej škole konali skúšky PPP. Tento rok boli skúšky obohatené aj praktickým použitím nového cvičného školského defibrilátora. Pri tejto príležitosti bol na našej škole osadený a zaktivizovaný defibrilátor umiestnený vo vestibule školy. Týmto krokom sa naša škola stáva z hľadiska bezpečnosti zdravia bezpečnou a ojedinelou na Slovensku.

Páči sa to používateľovi d'alším (100)

18 MAREC

Pridať komentár...

Uverejniť

tomasickari • Sledované

Lyžiarsky kurz Tále 2020

Na Táloch boli túto zimu na lyžiarskom kurze naši terciáni. Počasie im prialo, snehu bolo dosť, úrazy žiadne, spoločenský život pestrý (pani profesorka Djubašáková opäť priniesla plnú nošu spoločenských hier). Dúfame, že si to užili a veľa nového sa naučili. Ich starším spolužiakom sa už žiaľ na lyžiarsky kurz ísť kvôli vzniknutej situácii nepodarilo. Dúfame, že budúci rok už budú všetci zdraví a aj starší žiaci sa na lyžiarsky kurz dostanú.

Páči sa to používateľovi d'alším (100)

18 MAREC

Pridať komentár...

spracovala: Tami
Uverejniť

„Rob toľko dobra, koľko len môžeš, ale tak ticho, ako len môžeš.“

Zoznámte sa: Mgr. Aurel Bitter

Už rok sa stretávame na chodbách školy s menej známym, no neprehliadnuteľným pánom, ktorý však neučí, ale mnohí ho už mohli spoznať na zážitkovom pobyte v Lipnici, na splavoch, v škole v prírode či na lyžovačkách. Predstavujeme vám Aurela Bittera, pedagóga, manažéra a organizátora zážitkových podujatí.

Odkedy ste na škole?

Tomášička je súčasťou môjho života už od roku 1990. Nie priamo ako zamestnanca školy, ale ako predstaviteľa mládežníckej organizácie IMA, ktorá aj vďaka pánovi zástupcovi Dianovi realizuje s GLN spoločné aktivity a podujatia už 30 rokov.

Čo ste vyštudovali?

Moje štúdium začínalo v úplne inej oblasti. Maturoval som ako chemik - laborant. Ale už vtedy som ako inštruktor pracoval s deťmi - pioniermi. A po maturite zas so stredoškólakmi. Takže následne som popri práci vyštudoval Vysokú školu pedagogickú v Nitre a pred 8 rokmi som si k tomu pridal ešte Univerzitu Komenského v odbore sociálna práca. Pracoval som totiž 21 rokov so zdravotne

postihnutými ľuďmi, tak aby som mal aj na papieri, že viem túto prácu robiť. Dnes je potrebný doklad o tom, že máte vedomosti.

Ako ste prišli na to, že chcete robiť s mládežou?

Práve na strednej škole som hľadal nové nápady ako zaujať deti v pohybových aktivitách a popritom nich je to aj poučné a dobrodružné. Internet vtedy nebol a skúsenosti sa získavali len účasťou na iných podujatiach a vzdelávaníach. Ja som mal to šťastie, že som narazil na skvelých ľudí, ktorí mi dali mnohé nápady a aj skúsenosti do života. Inšpirovali ma natoľko, že všetko, čo ma naučili, som hneď odovzdával ďalej, mladším inštruktorom. Takže v maturitnom ročníku som bol zrazu okrem inštruktora aj školiteľ. A táto

činnosť mi ostala dodnes. Lipnica, to je asi podujatie, podľa ktorého vás žiaci poznajú na škole najviac. Prezradte aj menej zasväteným čo to vlastne je.

Na Lipnicu berieme s pánom zástupcom Dianom našich žiakov už od roku 1991, hlavne preto, aby si vyskúšali, čo v nich je, naučili sa veci, ktoré sa v školskom prostredí dajú ťažšie získať. Aktivity často nútia účastníkov spolupracovať so spolužiakmi, s ktorými si predtým nemali ani čo povedať, a zisťujú, že niekedy aj ten tichší, alebo bláznivý názor môže predstavovať tú správnu cestu. Popritom sa ľudia naučia zlaňovať, ovládať kanoe, čítať mapu pre orientačný beh, hrať netradičné športy, ako kin-ball, softbal, bocca....

„Nikdy, nikdy, ale nikdy sa nevzdávajte.“

Okrem Lipnice čo ešte mladým ľuďom ponúkate?

Opäť sa pohybujeme hlavne v oblasti pohybových aktivít. Pred 6 rokmi sme priniesli na Slovensko nový šport KIN-BALL. Okrem trénovania s tímom našich dobrovoľníkov školíme učiteľov telesnej výchovy, organizujeme turnaje..., a takto ho pomaly šírime po Slovensku.

Mladým ľuďom, túžiacim po oddychu v prírode, organizujeme splavy slovenských aj zahraničných riek.

Nadálej máme aktivity aj so zdravotne postihnutými. Práve pripravujeme slovenskú reprezentáciu na súťaž Inetnacional abilympics – prehliadku pracovných schopností a zručností zdravotne postihnutých, ktorá sa uskutoční v roku 2021 v Moskve.

Školíme mladých dobrovoľníkov, ktorí by s nami radi realizovali zážitkové pobyty. Preto ak by mal niekto aj so žiakov Tomášičky záujem naučiť sa ako organizovať podobné podujatia, nech sa mi ohlási a radi ho začleníme do nášho tímu dobrovoľníkov.

Moje motto:

„S úsmevom na tvári, všetko sa podarí“

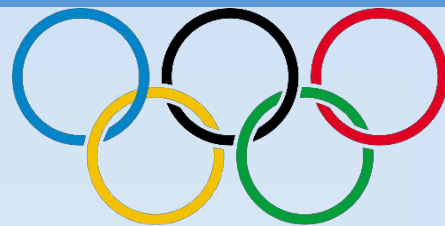
„Lepšie je sa opotrebovať, ako postupne zhrdzavieť“

„Nič nie je tak silné ako myšlienka, na ktorú dozrel čas.“

Otakar Urban - plavecká legenda

Držiteľ zlatého odznaku SOŠV za výnimočný prínos pre olympijské hnutie a šport

Sme veľmi poctení, že sa môžeme na škole pýšiť človekom, akým je Otakar Urban. Svoj úctyhodne dlhý život (už 90 rokov) zasvätil plávaniu. Už ako mladý sa sám venoval plávaniu a vodnému pólu. Reprezentoval Československo, neskôr sa z neho stal dlhoročný úspešný tréner, popredný organizátor, funkcionár a pedagóg.

Otakar Urban sa narodil v 1930 v Bratislave. Viacnásobne reprezentoval Československo, pripísal si až 16 československých dorasteneckých rekordov a jeden seniorský. Spolu vybojoval 11 medailí a z nich bolo až 6 majstrovských. Od svojich dvadsiatich rokov začal pôsobiť ako tréner. Najprv pracoval ako štátny tréner a v spolupráci s mnohými základnými školami organizoval kurzy základného plávania, popri tom sa stal aj organizátorom mnohých medzinárodných podujatí.

Ako tréner plaveckého oddielu Slávia STU Bratislava vychoval viacero československých reprezentantov, medzi inými európskeho rekordéra na 100 m motýlik Vladimíra Hopku, medailistku z majstrovstiev Európy a účastníčku olympijských hier v Melbourne Martu Skupilovú a ďalších.

Taktiež sa zúčastnil ako pozorovateľ na olympijských hrách v Ríme aj v Mníchove. Potom pôsobil ako hlavný plavecký tréner TJ Slávia SVŠT Bratislava a SVŠ MŠ v Bratislave. Bol vedúci Katedry telesnej výchovy na Strojníckej fakulty STU a v plávaní na československej či slovenskej úrovni zastával rôzne riadiace funkcie, vrátane predsedu plaveckej sekcie výboru Zväzu plaveckých športov SÚV ČSZTV. Už šieste desaťročie pracuje s mládežou v plaveckom oddiele, ktorý sám zakladal. Vychoval mnoho úspešných športovcov, medzi nimi aj Vargu či Meliša. Za svoju prácu bol ocenený aj Tyršovou medailou či bronzovými kruhmi SOV.

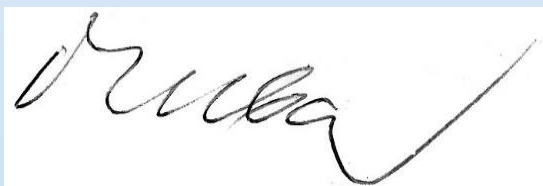
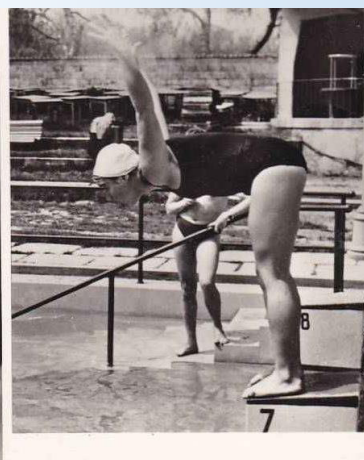
Sme veľmi radi, že sme mali tú česť na našej škole spoznať aj takéhoto úspešného človeka a dúfame, že za výchovu mladých talentov získa ešte mnoho ocenení.

Odchovanec Otakara Urbana Vladimír Hopka (vpravo)
S hokejovou legendou Jozefom Golonkom

Marta Skupilová

Pripravila: Tami

„Dobrý učiteľ chráni žiakov aj pred svojím vlastným vplyvom.“

Miletička - Centrálné trhovisko, ale aj dedičstvo našich predkov

Každé mesto má svoje mestské trhovisko. S charakteristickou atmosférou, kurióznymi postavičkami a zaužívanými tradíciami. Nájdeme ich v každom väčšom meste. U nás, v Bratislave, sa toto svoje miesto volá Miletička.

Od najstarších čias patria trhoviská k dôležitým bodom života mesta: radnica, kostol, popravisisko, trhovisko.

Ako sa z generácie na generáciu odovzdávala láska k rodnému mestu, v mnohých súvislostiach vnímame i vzťah k mestskému trhovisku – ako historickému dedičstvu našich mám, babičiek a prababičiek, miestu, kde začína zdravá výživa rodiny, miestu, ktoré svojimi hojivými účinkami pohladí dušu, upokojí nepokojnú myseľ. Je jedno, či si nakúpiš čerstvú zeleninku, ovocie, domáce vajíčka, čerstvé ryby z Budmerických rybníkov, báječnú bryndzu alebo slaninku. Atmosféru tvoria úsmevy, slová, vety, záujem ľudí o seba navzájom: ...Kde ste dopestovali tie krásne jabĺčka? To je stará odroda bystrických sliviek? A vajíčka sú od sliepok, čo sa pasú na zelenej trávě? Prečo je májová bryndza najlepšia? ...veru by mohlo zapršať, príroda to už potrebuje... A čo váš syn, už zmaturoval...

Kráč krásna mladá mamička, v jednej ruke košík, za druhú vedie malé dievčatko. Idú kúpiť prvé čerešničky. Nevadí, že sú to májovky, sú prvé. Zviazané do malých viazaničiek a sladké ako med. Ešte i dnes cítim tú vôňu a chuť prvých čerešní, ktoré mi kupovala mamička na Centrálnom trhovisku. Vtedy bolo ešte na mieste dnešného Istropolisu na hrboľatej dlažbe... Vieš, srdiečko, tieto milé tety a ujo via pestujú pre nás všetky tieto zdravé dobrôtky. Od skorej jari do jesene sa starajú o svoje záhradky a polička, zvieratka, aby sme my mohli papať zdravo naše domáce, tradičné plodiny.

A ja tú vďaka pociťujem doteraz. Tak ako stisk matkinej ruky a vôňu prvých čerešní.

Trhovníci sú rôznorodá komunita zaujímavých ľudí – každý na samostatný príbeh o tradíciách, o vzťahu k prírode, k rodnému mestu i krajine, o úcte k predkom, o spolupatričnosti, súdržnosti a priateľstve. Niektorí sa už stali legendami, iní na tom ešte pracujú. ☺

Marián Kochanský zo skupiny Lojzo má na Miletičke svoju pamätnú dosku. Vždy podporoval domácich farmárov a pestovateľov a oceňoval ich i Centrálné trhovisko spôsobom sebestačným – ľudovo sympaticky, s bohémskym pochopením histórie i súčasnosti.

Gitarista čiernooký Cigán, ktorý svojím originálnym spevom rozveselil deň a roztancoval endorfiny trhovníkov. Spieval po anglicky, hoci sám nevedel ani slovo. Bol taký škuľavý, že keď plakal, slzy mu stekali po chrbte. Všetci sme ho mali radi a všetkým nám chýba.

A keď si gazdinky po nákupe sadnú na kávičku s domácou štrúdlou alebo na langoš, zemiakovú placku, či niečo viac, majú pred sebou ako na dlaní, ako za starých čias, neopakovateľnú a jedinečnú, pre

každé mesto typickú atmosféru v priamom prenose.

Keď prekvitá mestské trhovisko, to mesto žije a má životaschopnú budúcnosť. Má múdru mestskú radu a mestských radcov. Vtedy, milí priatelia, kloboúk dolu.

SVET V JAZERE

Kvapky dažďa dopadajú na hladinu jazera. Odraz mračnej oblohy sa rozochveje. Pozorujem dážd' a jazero ako súčasť. Ako slzy dievčat, ktoré ukrývajú zlomené srdcia, a ako Zem, na ktorej sa ukrývajú zranené duše. Pohybujú sa po planéte, snažia sa ukrývať ako ryby plávajúce v jazere. Bežia na jednu, na druhú stranu, skryjú sa do tmy, ale všade tam, kam sa ukrývaš, je svetlo, predsa ako v jazierku. Ryba ako šialená pláva stále dookola, snaží sa porozumieť tomu, čo sa deje. Ľudská myseľ sa vždy vráti tam, odkiaľ prišla. Predsa len svet je jedno veľké jazero.

Tereza Viktory

ĽAD

Mrznúce ruky pod silou ľadovca, smiech zmrznutý tuhým smútkom. Láska odohrávaná v tvojom srdci, upadaná do kúskov ľadových kryh. Kus ľadu ťažiaci ťa. Rozum posiaty smiechom a láskou. Kvety, ktoré nechávaš prerastať spomedzi kostí a svalov. Roky v myšlienkach s lúkou posiatou letnými kvietkami. Sekundy zasahujúce zázrakom chladu. Ovplynená láskou k ľadu...

Tereza Viktory

REZIGNÁCIA SLOVNEJ ZÁSoby

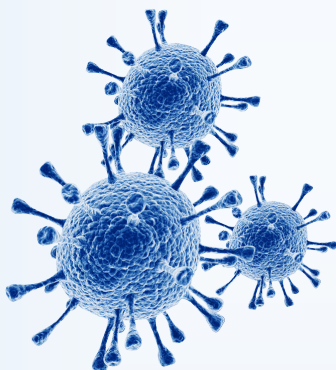
aj keby už všetky listy opadali
chodníky sa povytáčali
a rieky začali tiecť
iným smerom
aj keby
tak vtedy
vtedy
veď ty vieš kedy
kedy
ak nie vtedy
keby
Ako keby
na tomto svete
bolo zmeny
a aj keby
prišli zmeny
tak vtedy
veď ty vieš kedy
a aj keby vieš
ja neviem
že vieš
tak radšej budem vedieť
aby si nevedel
že viem

Adela Martinková

KORONA

Už je tu tá korona,
chrípková je sezóna.
Ľudia teraz spolu žijú,
snáď nemajú depresiu.
Mala to byť iba chrípka,
a nie s horúčkou ťažká bitka.
Pľúca už na poplach bijú,
aby nepodľahli koronavíru.
Preto karanténu dodržiavať musím,
doma teda vydržať skúsím.
Každý deň si činky dvíham,
pred vírusom sa tu skrývam.
Keď už ozaj von ísť musím,
na tvári vždy rúško nosím.
Mydlom baktérie zmyjem,
za naše zdravie sa pobijem!

Tomáš Heseš

„Umenie napredovania spočíva v tom, že začneme.“

Úspešné basketbalistky GLN

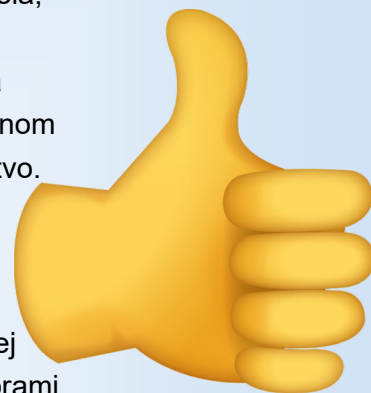
Naša škola organizuje okresné a krajské školské majstrovstvá v basketbale žiačok SŠ „O pohár predsedu BSK“. Je to turnaj, kde sa predstavujú tie najlepšie hráčky z Bratislavy a okolia. Naše dievčatá už pekných 5 rokov vyhrávajú okresné aj krajské kolo a postupujú na celoslovenské kolo.

Aj tento školský rok úspešne reprezentovali školu dievčat v zložení: Bajrovič Minela, Fröhlichová Denisa, Határová Laura, Hlaváčková Žofia, Chválová Zuzana Lujza, Kardošová Alexandra, Mračnová Dominika Petra, Petrányiová Linda, Šuchterová Emma, Cigerová Veronika, Kaľavská Viktória, Smoleniaková Martina. Už v okresnom kole dievčatá ukázali silu družstva a predviedli skutočné basketbalové majstrovstvo.

V žiadnom zápase nezaváhali a postúpili do krajského kola.

V krajskom kole nezaváhali a všetky súperky porazili. Tak sa nominovali na celoštátne kolo, ktoré sa pre súčasnú situáciu neuskutoční.

Na konci nám nedá nepoďakovať naším štvrtáčkam Határovej Laure, Hlaváčkovej Žofii, Chválovej Zuzane Lujze a Šuchterovej Emme, ktoré boli počas 4 rokov oporami družstva a prispeli tak k jeho posunu od víťazstva k víťazstvu.

Pripravili: SG

„Cieľ musí človek poznať skôr ako trasu.“

Greetings from Florida – the sunshine state

Hi! I'm Veronika and last year I decided to become an exchange student in the United States. For 10 months, Florida became my new home. Now, I would like to share my experience with you.

During my first week in the US, I visited New York, Washington DC and Philadelphia. It's really better to see something once than to hear about it a thousand times. Everything was just like in the movies, but more exciting. And what about Florida? To be honest, it doesn't look like I expected it to. There are forests everywhere, white sand on the beaches and water springs in almost every corner of the state. Florida is the equivalent of being bipolar - one second, it's sunny and another it's raining. You never know what the day will bring you.

Apart from the must-see places, Disney World and Universal Studios, I have also been to NASA's Kennedy Space Center. I have met an astronaut and seen a real rocket launch, only few miles away from the launch pad. For the first time ever, I have also voted (through the mail), gone camping in a caravan, driven a golf cart in the forest, watched sunrise on the beach and seen manatees (they are aquatic mammals, also called sea cows or mermaids).

The school I was attending had way more students and a bigger campus than GLN, but it wasn't as great. After a month I started to miss it. Also, I missed Slovak food so much my mom had to send me packages with Horalky and canned strawberries, and I baked

homemade rolls. The subjects I had weren't that hard and I was happy I could play basketball for the school team. Unfortunately, I had to change host families after 3 months. It was a very stressful process, but I would do it again. It was a change for the better.

This year has taught me a lot. I got to know new cultures and improve my English. I'm grateful for everything my family and friends have done for me. Without them I don't think I would be the same. For those who might need to hear it: just follow your dreams, because it's worth it in the end.

Veronika Paracková

„Dôležitá vec je neprestať sa pýtať.“

Vyvráťme mýty! COVID-19

Milí Tomášičkári, myslím si, že v tomto čísle nášho časopisu by nemal chýbať, vzhľadom na situáciu na Slovensku aj vo svete, článok venovaný novému koronavírusu. Na príchod COVIDU-19 nebol nikto úplne pripravený a každého z nás náhle odlúčenie od školy, záľub, kamarátov, no aj rodinných príslušníkov veľmi prekvapilo. Existujú mnohé teórie a informácie týkajúce sa tohto nového vírusu, ale nie všetky sú pravdivé. Keďže je táto choroba novinkou, je prirodzené, že rozoznávať čo je pravda a čo nie, je náročné, a tak som sa rozhodla napísať článok, v ktorom vyvrátime zopár mýtov kolujúcich po internete.

1. Koronavírus je ako chrípka:

Najväčším mýtom je, že koronavírus je ako obyčajná chrípka. Netreba tomu veriť. Koronavírus spôsobuje respiračné ochorenia, čo síce môže vyzeráť ako obyčajná chrípka, ale nie je dobré príznaky podceňovať.

2. Koronavírus sa neprenáša v oblastiach s teplým a vlhkým počasím:

Faktom je, že sa vírus môže prenášať vo všetkých oblastiach, bez ohľadu na podnebie, pretože teplota ľudského tela je vždy okolo 36,5°C až 37°C a nezáleží na tom, či je vonkajšia teplota nižšia alebo vyššia. Najviac sa mu ale darí vo vlhkom a chladnom a najmenej v teplom a suchom prostredí.

3. Môžeme sa nakaziť z balíka z Číny:

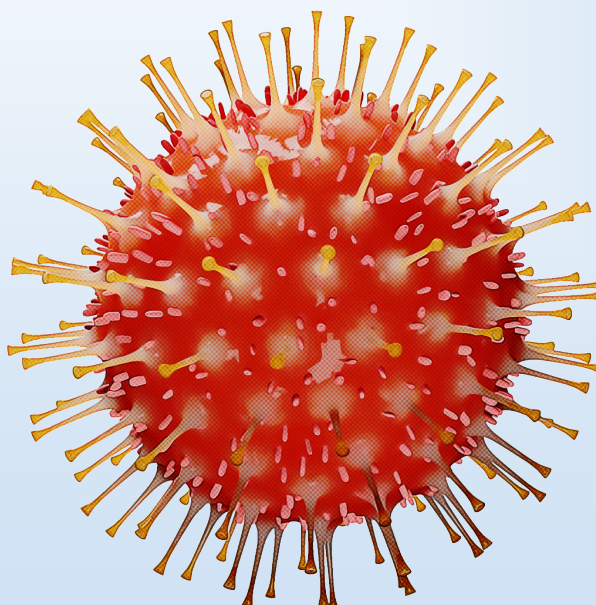
Hovorí sa, že človek sa môže nakaziť z balíka zaslaného z Číny. V skutočnosti je to ale veľmi nepravdepodobné, ak vezmeme do úvahy čas, ktorý je potrebný na jeho doručenie na Slovensko. Kvapôčky vírusu sú mimo ľudského tela schopné prežiť len pár hodín, v ideálnych podmienkach maximálne pár dní.

4. Koronavírusom sa môžeme nakaziť od komárov:

Do sveta sa dostala aj informácia o tom, že koronavírus prenášajú komáre. Doteraz ale neexistujú žiadne dôkazy o tom, že by komáre mohli vírus prenášať. Nový COVID-19 je respiračný vírus, ktorý sa primárne šíri kvapôčkami vytvorenými pri kašli a kýchaní alebo pri kontakte s kvapôčkami slín či výtokom z nosa nakazenej osoby.

5. Na ochranu pred koronavírusom pomôže len špeciálne antibakteriálne mydlo:

Dostalo sa vám do uší, že na prevenciu proti koronavírusu potrebujete špeciálne mydlo na ruky? V princípe je úplne jedno, akým mydlom si umývate ruky. Dôležité je, aby ste si ruky umývali často, dostatočne dlho a odporúčaným spôsobom.

VIKI

„Choroba dáva poznať hodnotu zdravia.“

DIES UND DAS – DIE NEUIGKEITEN!

Was gibt es seit der letzten Ausgabe Neues...?

...na Vieles. Unser Leben hat sich völlig verändert und wir leben jetzt mehr zu Hause. Wir lernen online und versuchen sich an das Leben davor zu erinnern.

Wie war das Leben davor? Das erzählt uns Jana Rožňovcová, Sexta B, in ihrer Geschichte aus Berlin. Sie schreibt über ihren 3-monatigen Aufenthalt in Berlin.

MEIN ERFAHRUNGSBERICHT AUS BERLIN

Fremdsprachen machten mir immer Spaß und gehörten immer zu meinen Lieblingsfächern. Besonders in Deutsch wollte ich mich verbessern und man lernt doch Deutsch am besten in den deutschsprachigen Ländern. Und deshalb habe ich drei Monate in Berlin verbracht.

WAS?: Schüleraufenthalt in Berlin

WO?: Berlin, Rudolf Virchow Oberschule, Bezirk Marzahn

WANN?: Von August bis zum November 2019

Was war super oder wenigstens interessant?

- Eine Stunde dauert nicht 45 Minuten, sondern 90 und heißt „Block“
- Schulanfang in Berlin war schon am 5.8., aber die Herbstferien dauerten fast drei Wochen
- Im 11. Jahrgang (bei uns Sexta) hatte man schon Leistungskurse (Seminare)
- Man hat hier zwei unterschiedliche Stundenpläne, Woche A und Woche B
- Lehrer bewerten die Schüler sehr streng, die Eins zu kriegen ist fast unmöglich, sogar in Sport
- Man kann hier auch eine Sechs bekommen
- Man braucht dort kein Auto, es gibt sehr tolles U- und S-Bahn-Netz
- Öffentlicher Verkehr ist kostenlos für Schüler
- Bier kann man ab 16 kaufen
- Deutsche sind allgemein kalt, es ist zwar individuell, aber es ist schwer einen Freund zu finden

Und was hat mir nicht so gefallen?

- Es war mir hier ziemlich teuer
- Ich hatte Heimweh
- Am Anfang gab es viel Stress
- Meine Gastfamilie hatte oft andere Sitten

Sommerliches
Potsdam,
Ausflug mit
meinen
Freundinnen

Das war, ohne Zweifel, die beste Erfahrung meines Lebens. Außerdem, dass ich jetzt Deutsch besser sprechen kann, bin ich verantwortlicher und selbstständiger.

Und deshalb ist meine Empfehlung: Wenn ihr einmal diese Möglichkeit hättet, denkt nicht lange darüber nach und packt eure Koffer ein. Ihr werdet das nicht bereuen!

UNSERE BESTEN ERFOLGE! Deutscholympiade

Martin Šiffalovič, Kvarta B,
1. Platz, Kreisrunde

Andrés Ruiz Böhman, Sexta B,
1. Platz, Bezirksrunde

Obwohl sich Andrés fleißig und verantwortlich auf die Landesrunde der Deutscholympiade vorbereitete und unsere Schule unter Besten der Besten in der ganzen Slowakei repräsentieren sollte, blieb dieses, leider, wegen der Coronavirus Pandemie unrealisbar. Total schade...

„Exist nicht deine Aufgabe mich zu lieben - es ist meine.“

Und wie ist unser Leben mit Corona und das Lernen auf Distanz?

Hier ein paar Bemerkungen und Äußerungen von unseren Schülern!

„Manchmal ist es echt anstrengend, sich zum Lernen zu bringen, und ich schaue lieber eine neue Serie an. Die Tatsache, dass die Matura nicht stattfindet, ändert nichts daran, dass ich mich trotzdem für die Uni vorbereiten muss. Ein Nachteil: ich sitze ständig am Computer. Ein Vorteil: ich darf den ganzen Tag mit dem Hündchen Jacky verbringen.“

Kika

„Wir erleben schwere Zeiten. Geschäfte und Sportzentren sind geschlossen. Wir können nicht ins Ausland fahren. Ich habe meine Großeltern seit einem Monat nicht gesehen. Sie sind alt und müssen zu Hause bleiben. Ich hoffe sie bekommen den Virus nicht.“

Jakub

„Ich lerne nicht mehr gerne zu Hause, deshalb lerne ich in einem Stall mit Pferden. Natürlich tragen die Pferde auch eine Atemschutzmaske.“

Julia

„Diese Situation hat mir bei meiner Angst vor Telefonieren geholfen. Oft telefoniere ich mit meinen Freundinnen und ich finde das toll.“

Ester

„Die Situation ist sehr interessant. Es ist fast komisch, so viele Menschen mit Schutzmasken zu sehen. Eine kleine Pause, zum Beispiel beim Radfahren, tut nicht weh.“

Adrián

„Ich persönlich finde diese Quarantäne nicht so schlimm. Fernunterricht passt mir besser, als jeden Tag früh aufstehen zu müssen und mit dem Zug zur Schule und dann wieder zurück zu fahren. Leider dauert es sehr zu lange.“

Laco

„Die Situation ist nicht einfach. Ich bin wütend, dass ich nicht reisen und mit meiner Familie zusammen sein kann. Ich mag Onlineunterricht nicht! Es ist nicht persönlich. Ich hoffe alles wird bald so, wie vorher.“

Sofia

„Am Anfang war die Quarantäne kein Problem. Aber jetzt möchte ich meine Freunde sehen und auch Trainings haben. Ja, es gibt Tage, wenn ich in meinem Bett den ganzen Tag liege und das ist auch super. Aber mein ganzes Leben lang war ich jeden Tag in Bratislava im Café oder Kino mit meinen Freunden.“

Natalia

„Ich denke, nicht nur Schüler, sondern auch Lehrer schaffen diese Situation perfekt. Wir müssen verantwortlich, geduldig und vor allem gesund sein. Ich freue mich, wenn wir endlich wieder zur Schule gehen und die Mitschüler sehen. Ich freue mich auch auf Deutsch.“

Petra

„Ich nehme die ganze Situation als Erfahrung und Vorbereitung auf den Unterrichtsstil an der Universität, wo man viele Sachen individuell erlernen und anschließend interpretieren muss. Das ist meiner Meinung nach der größte Vorteil. Das Bild zeigt meinen Schreibtisch, auf dem ich versuche, so wenig Dinge wie möglich zu haben, damit ich mich besser konzentrieren kann.“

Tamara

„Erwarte nichts. Heute - das ist dein Leben.“

English

The testimony of a senior student

I miss the way things used to be.

I miss waking up early after sleeping for 6 hours and complaining about how tired I am because now I can sleep through the whole day without having a reason to get up.

I miss my friends, who would spend time with me during and after school because now I only see them through my computer screen.

I miss my teachers, who would patiently prepare us for the exams because now they have way too much work to do and we cannot meet in person.

I miss looking forward to Fridays and weekends because now every day feels the same as the previous one.

The world stopped, but the time still passes. With every minute that I am locked inside, I get older and I am losing my precious youth that will never return.

My last days with my classmates were stolen from me.

There is no certainty in my future.

Kristína Vanková

Elevated state of isolation

Giant octopus of being
has quit slithering.
Locked in somber isolation
a spider spinning his web
cracks your skull.

See the window melt
under pressure of your sourness.
Let the armchair set
level of your safeness.
Drop the bag of pasta
crushed into perfection
whilst repeating the Hamlet question.
Hide behind your tooth of wisdom
there you find a flower
eaten by that web-spinning spider.

Let yourself fall in deep hatred
with an octopus above.
Maybe she will turn back into one
well-designed corporate giG.

by SIG VRAN GRAB

Home sweet home

What school thinks I'm doing

What my parents think I'm doing

What my friends think I'm doing

What the government thinks I'm doing

What I'm actually doing

„Good friends are hard to find, harder to leave, and impossible to forget.“

Diaries...

compiled from students' homework

At the beginning I enjoyed the time spent at home but now when I can only chat with my friends, I miss them.

All windows are washed now.

My day started with a one-hour workout It sounds a little-bit crazy right? But I need to stay in shape.

It is terrible.

I was sitting in front of the computer till 6pm. As a result, my eyes were burning and back hurt. I really don't understand, how adult people can sit whole days in their offices in front of computers!

Now I realised how important are the things which I considered to be the certainties in my life.

I never thought I'd say this, but I miss school.

I burst into tears, I didn't want to but I just did. I don't know, if I should laugh or cry...

Why haven't I hoovered the carpet under my bed more often?

I DECIDED TO TIDY UP MY ROOM THOROUGHLY. THE WORST DECISION EVER.

Photo by Tomasikova students

When the world stopped

When the world stopped, maybe it was just a feeling,
I felt alone and left behind with my deep scars without healing.

I could only hear my heart pounding and myself breathing,
and I hated it, I hated everything.

It's just a moment but feels like eternity,
It's only a blink that I am trapped in.

It's like they slowly chipped away my dignity.
It's like a cold cage they left me in,
but I have the keys.

It's like screaming that no one can hear,
when then you realize that everybody loves you,
but nobody likes you,
and that's the loneliest feeling in the world.

Jakub, 15

English pages made by Viliam Hrkča

„Love yourself enough to live a healthy lifestyle.“

Povedali...

Na dejepise:

Žiaci opravia p. profesorku

P.p.: „Som rada, že ste si to všimili a opravili ma, ale pravdu NEMÁTE!“

Na matematike:

P.p.: „Podme si mozog odľahčiť myslením.“

Na dejepise:

Žiak: „Pani profesorka, viete kto je...“

P.p.: „Ale veď mi povedz, čo viem, že neviem!“

Žiak: „Čo?“

P.p.: „No tak teda vidíš!“

Na biológii:

P.p.: „Decká, však vy sa uvedomte! Veď vy ste už teraz rodičia! Všetky vy už teraz vychovávate svoje deti vo vašich pohlavných bunkách!“

Na nemčine:

P.p.: „Ale nooo, čo je to dnes s tebou...“

Žiak: „Všetky ja dávam pozor, aj vás počúvam, veď už ani nespím, ani nič...“

Na biológii:

P.p.: „Jéeežiši Mariši. Moja DNA je z vás úplne dešpiralizovaná.“

Na telesnej:

P.p.: „Chapci, ale pohnite sa, trochu energie do života! Veď dnes je piatok, ide sa žiť!“

Na nemčine (skúšanie):

P.p.: „Rýchla smrť, ako sa hovorí!“

(Žiak začne odpovedať)

P.p.: „Tak to teda bude pomalá smrť!“

Na angličtine:

Žiak: „P.p. Máte už opravené tie písomky?“

P.p.: „Sorry decká, nechala som ich u syna v Turecku, hihhi.“

Na slovenčine:

P.p.: „No ja radšej pôjdem robiť do bane ako vám tu vysvetľovať obsah diela.“

Na fyzike:

P.p.: „No mne keď som bola v Amerike povedali, že moja teplota je 275, tak som si v hlave vravela. „Gratuluj si Evka, ty si sa už 2x vyparila! Všetky tvoje telo je z 90% voda!“

Na chémii:

P.p.: „No a tie syntetické látky máme napr. latex, to je také to erotické, kondómy a...a viac vám netreba, s tým vás posielam do sveta!“

Na nemčine:

P.p.: „Ty chceš ísť maturovať z nemčiny? Veď ty na písomke netrafiš ani 5 členov z 50!“

Vaša redakčná rada

Redakčná rada:

Viki Kaľavská, Veronika Mikulášová, Adela Martinková, Tereza Viktory, Vilko Hrčka, Kistína Vanková, Jana Rožňovcová, Martin Šteso, Tomáš Hesek, Martina Rajecová, Veronika Paracková, Ester Hlaváčiková

Koordinátorka redakčnej rady: Natália Zajačková

Šéfredaktorka, technická redaktorka: Tamara „Tami“ Schmidtová

Odborný poradca: Eva Hrdličková

Jazyková korektúra: Lenka Čederlová

Radi píšete, kreslíte alebo vám to ide s grafikou? Nenechávajte si svoj talent pre seba!

Obráťte sa na koordinátorku redakčnej rady alebo na šéfredaktorku a ukážte nám, čo vo vás je!

www.gln.sk